

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

FAKULTA FILMOVÁ A TELEVIZNÍ

Katedra fotografie

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

FUCK HARDER

současná queer scéna vizuálního umění

Jakub Ra Svoboda

Vedoucí práce – Mgr. et. Mgr. Václav Janoščík PhD.

Oponent práce –

Datum obhajoby – 6. 9. 2018

Přidělovaný akademický titul – BcA.

Praha 2018

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

FILM AND TV FACULTY

Department of photography

BACHELOR THESIS

FUCK HARDER

contemporary queer scene of visual arts

Jakub Ra Svoboda

Advisory committee – Mgr. et Mgr. Václav Janoščík PhD.

Opponent –

Date of defense – 6th September, 2018

Academic degree – BcA.

Praha 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma FUCK HARDER vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne _____

_____
 podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Evidenční list

Uživatel stvrzuje svým podpisem, že tuto práci použil pouze ke studijním účelům a prohlašuje, že jí vždy řádně uvede mezi použitými prameny.

JMÉNO	INSTITUTE	DATUM	PODPIS

Abstrakt

Téma se odkazuje k současné světové tvorbě umělců, kteří svojí prací překračují hranice výtvarného umění a pomocí módy, politiky těla a pop kultury vytvářejí svobodnější prostor pro interpretaci zeitgeistu (toho, co se teď děje, co je tzv. „ve vzduchu“). Cílem této práce je ilustrovat na příkladech osobní teorii o radikálnějším přístupu v queer vizuálním umění, informovat o nových přístupech v současném umění, analyzovat práci s trendy a fluidně spojovat jisté sounáležitosti. Umění, stejně jako technologie, má tendenci se neustále transformovat a posouvat dál. Vytvářet nové platformy, nové jazyky komunikace i obnovovat staré posvátné praktiky. Spojení pop-kultury, vizuálního umění, módy, magie a těla jsou pro mě klíčové aspekty k pochopení nových fenoménů ve společnosti.

English summary

The theme refers to the contemporary art and artists who, through their work, cross the boundaries of fine arts, fashion, body politics, pop culture and create more freedom for interpretation of the zeitgeist (what is happening now, what is „in the air“). The aim of this work is to illustrate with examples the personal theory about the more radical approach in queer visual arts, to inform about new approaches in contemporary art, to analyze work with trends and to fluidly connect certain things. Art, as well as technology, tends to constantly transform and move on. As well as create new platforms, new communication languages, and restore old sacred practices. The combination of pop culture, visual arts, fashion, magic and body are key aspects for myself to understand new phenomena in the society.

"If everything I did failed, just the fact that I'm willing to fail is an inspiration"

– Kanye West

Obsah

ÚVOD	8–9
SPIRIT IN THE 21ST CENTURY	10–13
rozhovor s Janou Uriel Kratochvílovou	
VULNERABILITY & BALANCE	14–16
CRITICISM	17–20
MAKE QUEERS GREAT AGAIN	21–22
PEOPLE FOR PEOPLE	23–24
NEW NORMAL	25–29
rozhovor s Young Boy Dancing Group	
rozhovor s Justýnou Gorowskou	
ZÁVĚR	30–31

Úvod

Téma práce vychází z osobní zkušenosti. V roce 2016, ať už to bylo skrze vyhocené politické situace po celém světě nebo aktuální náladou převzatou ze společnosti, jsem intuitivně cítil, že umělci pracující s queer tématy začnou ve svém přístupu přitvrzovat a tvorba bude radikálnější. Napsal jsem proto v koupelně na zrcadlo statement: **FUCK HARDER IN 2K17**. Ukázalo se, že jsem měl pravdu a opravdu rok 2017 byl ve znamení radikalismu na více směrů – od vizuálního umění, videoklipy, hudbu, filozofii, pop kulturu až k módní fotografii. Ve své práci bych se tudíž rád zaměřil na tato témata a vybrané umělce z celého světa, a na narůstající fenomén radikálního queer umění, kombinování technologie, magie a módy. Podložit své povšimnutí těchto fenoménů skrze aktuální tvorbu vybraných umělců a na její bázi lehce naznačit další vývoj. Samotný výběr umělců bude klíčový pro celé téma práce a bude intuitivní, doplněný o rozhovory s umělci. Intuice v práci bude dalším klíčem, na jehož základě budu spojovat vše, co si dokážete představit a zároveň znovu objevovat důležitost její přítomnosti v současném umění. Neboť emoce a intuice nejsou méně hodnotnou informací jako racionalita. Na důkazech kvantové fyziky, kde je potvrzeno, že „emoce jsou z materiálního hlediska definovatelné bílkovinou (nanopeptidem), jehož struktura přesně odpovídá konkrétnímu emočnímu nastavení.“¹

Intuice se dostává do popředí stále víc a víc. Bohužel akademická půda je v tomto poněkud zatvrdlá a stále zde většina lidí považuje intuici a emoce za nižší formu inspirace nebo za lehkomyšlné a nedostatečně teoreticky podložitelné činitele. Moje metoda bude stavět na principech Non-representativní metodologie, jejíž autorem je Phillip Vannini. Tato teorie se zdá být nejlepším základem pro psaní volných teoretických textů v dnešní postmoderní době. „Non-representativní teorie v sobě zahrnuje praxi, akci a performance.“² Teorie zdůrazňuje důležitost těla, jako důležitý motor politické obnovy. To, že jedině tělo má afektivní schopnosti a produkuje tak vlastnosti, energie, naléhavosti, uspořádání, myšlenky a činy. Čím víc se přibližujeme technologicky vyspělému světu Artificial Intelligence, tím víc si v umění, a ne jenom tam, uvědomujeme základní lidské spojovací faktory, jako jsou právě intuice, empatie, pocity spojené se štěstím, smysl komunikace, energie nebo magie. Pod slovem magie si představuji základní lidské nástroje, jako již zmíněnou intuici, globální vědomí, rituály, meditace, komunity lidí, pathos a transcendentální přístup. Jakou strategii ale zvolit, aby umění nabilo nového smyslu, jako zprostředkovatele mezi vybranou elitou uměleckých lidí v institucionalizované galerii a většinové laické společnosti? Zajímavým způsobem se k podobné věci vyjadřuje uznávaný psychiatr Stanislav Grof: „Cítím, že pro naši další budoucnost je velmi důležité v širokém měřítku zpřístupnit poznatky o „posvátných technikách“ prostřednictvím masmédií

a vytvářet podpůrné systémy...".³ Jakmile se prozkoumají obě dimenze, jak technologického světa, tak nová magie, nastává program balancování. Právě skrze balanc tu vstupuje můj další zájem v této práci a to je zkoumání metody při vytváření uměleckých děl samotných autorů, práce s trendem, s technologiemi a zranitelností. Jak tyto metody umělci využívají, zda-li se o tyto vztahy mezi trendem, technologiemi a lidským tělem zajímají? Na tyto otázky se budu snažit hledat odpověď v rozhovorech s umělci. V první kapitole SPIRIT IN THE 21ST CENTURY naznačím současný Zeitgeist vizuálního queer umění a nejen to. Budu se tu zabývat aspekty, které se staly hlavními hodnotami pro nové generace. S tím souvisí i první rozhovor – s multižánrovou uměkyní Janou Uriel Kratochvílovou. Rozhovor jsem dal na začátek, protože má největší energii a v jistém chaosu myšlenek Jany, které rychlostí světla lítají v její hlavě, jsou naznačené právě témata, která budu v práci postupně analyzovat a je tu ohromná polarizace technologie a magie, která podle Jany je naprosto kontrastní a nesourodá. Proč ale dojdou ke spojení těchto dvou věcí se dozvíte v závěru práce. Kapitola VULNERABILITY & BALANCE se zabývá aktem zranitelnosti, který umělci často podstupují ve svých radikálnějších dílech a které mj. mají i politický podtext. V kapitole CRITICISM se pokusím objasnit to, jak někteří umělci pracují s trendy záměrně a využívají Instagram pro dokončení svého díla. MAKE QUEERS GREAT AGAIN se věnuje nové emancipaci genderu, spojení módní fotografie, komerční kampaně a výtvarného umění. PEOPLE FOR PEOPLE se zaměřuje na analýzu strategie oslovování velkých mas lidí queer uměním, videoklipy nebo internetovými rozhovory. Jelikož většina vybraných umělců se řadí do kategorie mainstreamu a lze u nich vyzorovat společné znaky (trendy) při používání a kombinování sociálních sítí, technologie a magie, a také se objevují v nejrůznějších online magazínech spojených převážně s pop kulturou a módou. V poslední kapitole NEW NORMAL se budu zabývat tím, co umělcům přináší kombinování technologie a magie? A proč je tato kombinace důležitou pohonou hmotou změn ve společnosti a v současném vizuálním umění? Jak bude do budoucna vnímáno spojení umění a módy? Jelikož móda vždy, stejně jako umění, čerpala převážně z undergroundu a z individualit lidí. Strategie byla vždy od nižší vrstvy do té nejvyšší - mainstreamu.

---

1 – KLÍMOVÁ, Jarmila, KEILOVÁ, Věra, ed. Jak se dožít 400 let. E15.cz [online]. 28.9.2016 [cit. 2018-06-12]. Dostupné z: <https://www.e15.cz/magazin/jarmila-klimova-jak-se-dožit-400-let-1322239>

2 – VANNINI, Phillip. Non-representational methodologies : re-envisioning research [online]. 2015. New York: Routledge, 2015 [cit. 2018-06-12]. ISBN 978-0-415-71301-6.

3 – LÁSZLÓ, Ervin, Stanislav GROF a Peter RUSSELL. Revoluce vědomí: Transatlantický dialog. Praha: Carpe Momentum, 2013. ISBN 978-80-905334-0-0.

SPIRIT IN THE 21ST CENTURY

Žijeme tak, že každý okamžik v sobě skrývá nekonečno možných příběhů, realit, vztahů, energií a vrstev. Technologie nás ničí a zároveň zachraňuje. Vše se neustále balancuje. Mladší generace si právě díky technologiím klade víc a víc existenciálních otázek. Je to logické, když vidíme náš klon ve virtuální realitě a můžeme sami se sebou mluvit nebo si můžeme dát virtuální sex. Ptáme se: co je vlastně realita, když i v té virtuální prožíváme emoce a fyziologické procesy v těle? Realita jako předmět? Realita jako vyjednávání, dohoda k nějaké hře? Ptáme se: kdo jsme? Dokonale vyspělá rasa nebo lepší vývrh primátů s iphonem v ruce? Jsme snad ony nekonečné energie, které si každou vteřinu předávají miliony bitů informací mezi buněčnými membrány?

Chaos magic je jediný pojem, který podle mě vystihuje naši situaci. V chaosu je všechno i nic. Každá bytost má svůj jedinečný kód, svůj jedinečný pohled na realitu, technologie, gender i na umění. Každý máme jiné potřeby, jiné pravdy. Ale pravda nikdy neexistovala. Umění čím dál tím víc pracuje s nástroji magie, spirituálních filozofií, módou, lidským tělem jako médiem i různými symboly. Znovu začíná být aktuální přístup ArtBrut, jelikož mladší generace, podle již zveřejněných výzkumů a podle predikcí psychologů, má stále více psychických problémů a nemocí, které budou postupně měnit chování ve společnosti a její celou strukturu. Prvním takovým mostem do jiné civilizace jsou autisti, kteří se dostávají své pozornosti až v posledních několika letech. Vznikají různé kampaně a fenomény, které staví na určitých problémech, jako např. #metoo, #404children a #youthquake hashtag, který byl vyhlášený hashtagem pro rok 2017 slovníkem Oxford a označuje právě revoltu nejmladší digitální generace.

Pomocí intuice jsem tedy vybral několik umělců, na kterých budu popisovat aktuální trendy a fenomény, které jsou pojítkem mezi současným uměním a mainstreamem. Zdůrazňovat to, co tito vybraní umělci mají společné a v čem se naopak od sebe liší.

Jana Uriel Kratochvílová je jedna z umělkyň, které bych dal hashtag #NewArtBrut. Její umění staví na spirituálních poznání a prožitcích. Ve své tvorbě používá ty nejobyčejnější předměty a dává jim nový kontext, novou auru, skrze kterou komunikuje se svým publikem a širokou veřejností. Nejčastěji se zabývá základními myšlenkami duchovního života a ideologií okamžitismu. Bez lineárního času je už několik desítek let na české i zahraniční scéně. V hudbě, umění, módě a nových mediích se Jana angažuje nejčastěji. Její protisystémový přístup v dílech je pohonnou hmotou mladé generace, která ji znovuobjevuje. Jana svým životem inspiruje všechny generace najednou. Ať už se jedná

o hype zdravé stravy, který je opravdu masově rozšířený a pomalu proniká i do mainstreamu, nebo anti-rationálním módním stylingem tzv. „nonstyling“. To jsou nejčastěji probíraná témata posledních dvou let. Náš spirit se pomalu probouzí a zvyká si na 21. stolecí, kde hraje zásadní roli uvědomění ohledně ekologických stop spojené s naší stravou a ohledně toho, jak můžeme zrušit vizuální kódy v módě, které nás zařazují do společenských vrstev, postavení nebo genderu. Avšak nejbliže je Jana jejímu uměleckému obecenstvu v audiovizuálním díle, které má na YouTube. Jedná se o čtyři videa s voiceover monologem. Záběr na přírodní vodopád, který se postupně deformuje zrcadlením stran, tak vzniká nový magický realismus nebo reálný spiritualismus. Video má název Spirit Science - 21st Century Spirit Regeneration. Intuice zde hraje významnou roli, stejně tak, jako osobní transformace Jany, když cestovala v minulosti po celém světě do různých kultur. Podobná strategie se odehrála například u fotografa Františka Drtikola, který po několika transcendentálních prožitcích objevil sílu a důležitost intuice, magie a meditace. Jeho dílo se od toho okamžiku radikálně změnilo a ve fotografiích a obrazech byl všudypřítomný pathos. Jana zde promlouvá o stejných přístupech a poznání, jako František Drtikol ve svých posledních fotografiích.

1) Cítíš se jako radikální umělec?

„Přesněji vyjádřeno - citíme se s George Hrubešem a s ostatními Illuminati.ca muzikanty - jako Radikálně Rezonanční Umělci “

2) Co pro tebe znamená radikální?

„Radikalni = se u nás manifestuje převážně asi jako Super Rebelie, neudržitelná touha vyzyvat zjeté, většinou dávno nefungující, nezdravé systémy a formy existence, myšlení a paralyzující zvyky tzv. System Matrix (Simulation), který se ve svém působení jeví coby Anti-lidský, Anti-tvůrčí, Anti-Spirituální, Anti-Evoluční....jedním slovem - prozrazuje AI (Artificial “Intelligence”), která z nejakých důvodů, doslova “okupuje” život nás všech a vůbec, všeho živého na Zemi a asi též i v okolním Vesmíru.“

3) Jak bys popsala svoji tvorbu/práci/hudbu?

„Náš tvorba plyne, či spíše neustále a nezadržitelne burácí! Jak nevyhnutelne prystíci Tzunami ideí, Hurricane Napadu, Avalanche emoci a nových tvůrčích myšlenek na multi-orgasmech = mohutných rozbouřených vlnách super entuziasmu a nadseni.“

4) Jaký je tvůj názor na současnou uměleckou scénu?

„Nejen “současná”, většinou opravdove neexistující/vegetující “umelečská scéna”, ale i celá světová Kultura/Základ každé civilizace, by se měla konečně probít z umele amnesie, z naprogramované hibernace, a z Matrix-induced Coma !! Je ohrožen celý stav současné “civilizace”! Nedostatkem Nových Rebelických Myšlenek a Aktivit !! Vypadá to, že dnesní pseudo-civilizace je v umele ‘zmraženém stavu bezmocného Embrya, vydaného na pospas zcestných experimentu “koncentračních doktorů Smrti”.“

5) Jaké je podle tebe nejlepší spojení umělce s diváky/fanoušky?

To Základně Primární, Intuitivní = fungující na zharmonizovaném souznění kódu kvantových možností/ částic, na harmonizujících mega elektro-magnetických vlnách, rezonancích propojených Srdci...na Rozpomenutí Spolu-Spirituálních Existenci mimo tento lokální Cas & prostor...Ryzi Okamžitismus! JAK V MOMENTE OKAMZITISMU-NICIM NEROZDELITELNEHO SPOJENÍ KOSMICKÝCH MILENCU ,V HORECNATEM META-FYZICKEM ZAPALU VZAJEMNEHO ZKOUMANÍ NEODOLATELNE-NEDOSAZITELNEHO-NEKONECNEHO..!

6) Jak vnímáš módu, jak jí využíváš?

Image-”moda”-je neoddelitelna soucast nasi projekce Tvurcich Umeleckych Myslenek a Idei,

ovšem ve smyslu, jak se veřejně chape “moda/fashion”= to jest :“par schvalenych vyvolencu Systemu, vsichni co jsou “fashion victims/obeti teto “modni naprogramovanosti”-poslusne nasleduji,co jim System rika, klaxonem svych Fash-Designeru”-jak maji vypadat a jak se chovat...

Tedy v tomto smyslu - nase Tvurci Image je evidentne projevem Anti-Mody, protoze nam ji nikdo “zvenci/z Oficialdomu” nediktuje!

Nase Anti-Moda je ryzim vyjadrenim nasi vlastni imaginace/predstavivosti a hlavne spontanni radosti a touhy delat radost i jinym!

8) Definuj (stačí jedním slovem) nejdůležitější věc v umění?

Opravdovost!

9) Má v umění převládat racionalita nebo intuice?

Jde o to, kterým směrem chce lidstvo nadále kracet: Cestou racionalizace mozku ovladaneho AI Matrix Systemem - chtejiciho vse zivouci zkybernetizovat/cyborgovat k AI obrazu svemu!

Nebo: Cestou Intuice Spiritu & Srdce k Novemu Mega Obrozeni Zivota a Nove Osvicene Civilizaci na Zemi ?!

Co mě těší, je fakt, že Jana i přes svůj vysoký věk a odmítnutí zařadit se do mainstreamu, intuitivně cítí aktuální problémy a témata ve společnosti. Nebojí se radikálně vystoupit před lidmi a chrlit na ně svoje názory a manifestující postoje o lásce, komunikaci a síle myšlenek. Když se podíváme na její rozhovory a na rozhovory a výstupy Kanyeho Westa, najdeme tady mnoho souvislostí a podobně formulovaných vět. Oba umělci se v dnešní automatizované době, sociálních sítí a vzájemných nenávistných postojů skupin lidí, snaží vyzdvihnout sílu myšlenek a energii lásky, která je absolutní a věčná. Oba svými názory jsou považováni většinou společností za blázny a radikální umělce. Jsme už opravdu tak chyceni racionálním technologickým světem, když považujeme za radikální a bláznivé, když někdo vážně mluví o energii lásky, a jak nám tato energie může pomoci v politice, umění i ve společnosti?

VULNERABILITY & BALANCE

23. ledna 2017 měl premiéru na online magazínu Dazed Digital videoklip – Butt Muscle ⁴ od umělkyně **Christeene**. Ta představila liberální anální hymnu. Spolu s režisérem Mattem Lambertem a módním designérem Rickem Owensem a jeho ženou, se zamýšlejí nad pojetím sexuality dnes, nad nutností přijmout svoji zranitelnost v sexuálním coming outu, nad politickým propojením s queer aktivismem. Ve videu je například scéna, kde Christeene močí do úst Ricku Owensovi, zde je jasná spojitost s kontroverzní záležitostí ohledně Donalda Trumpa a jeho zveřejněným videem, kde si objednáva prostitutky v Ruském hotelu, aby před ním udělaly hromadný „zlatý déšť“.

Christeene je jedna z opravdu radikálních osob, které se nebojí jít do absolutního extrému, vyjít ven do ulic. Její tvorba nese lowcost estetiku. Divákovi není vždy zcela jasné, zda-li se nejdená třeba o formu nějakého alterega. Celá postava Christeene je malým tajemstvím. Takový z části prázdný prostor osobnosti, do kterého si divák může domyslet a interpretovat cokoliv svého. Zde příkládám skvělý výňatek z rozhovoru ⁵ mezi tvůrci videa:

Editor: *Now that Trump is in office, will you make any change to what you are already doing?*

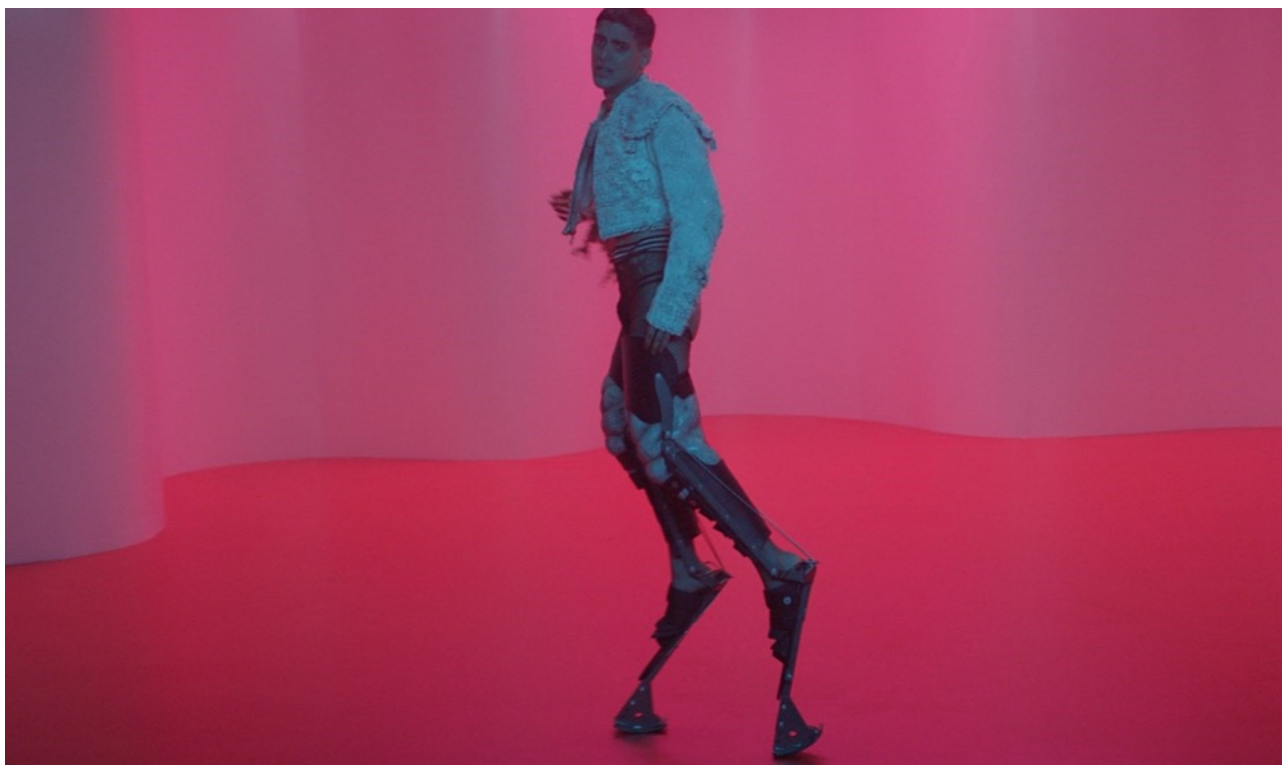
Rick Owens: *Oh absolutely, I'm going to go harder and stronger. You have to keep the balance of the world. It's our responsibility to keep that balance.*

Matt Lambert: *I forget the quote but Christeene had a great tweet right after Trump won that was basically that. It was about going harder. „Buck the fuck up, keep doing what you're doing, do it twice as hard.“*

Na druhou stranu, video není jen o sexualitě, zranitelnosti, strachu a fyzickém kontaktu obecně. Je to dokonalý balanc mezi tímto sexuálně pudovým postojem a světem spirituality. V rozhovoru Christeene řekla, že scéna, kde močí do pusy Rickovi Owensovi, je obraz řeky lásky. Neboť z jedné strany se líbá s Michéle, ženou Ricka Owense, a tvoří mezi nimi tudíž fluidní most tekutin k transformování jejich vzájemné energie. Christeene nechce používat termíny jako „army of..“ nebo „fight this..“ spíše se soustředí na duchovní síly (anální auru) a magické zbraně. ⁵

Stejné prvky lze vnímat i u Venezuelského queer hudebního producenta **Arca**. Jeho začátky se nesly v duchu experimentální drsné elektro hudby kombinované s 3D animacemi ve videu. Jeho nejsoučasnější poloha je však zcela kontrastní. Videá jsou točena bez střihu, profesionálními kamerami, je zde patrný až filmový nádech, elektro digitální zvuk je stále aktuální avšak není dominantní, vystřídal ho neprofesionální a upřímný hlas samotného zpěváka. Je zde patrná stejná rovina coming outu v osobní zranitelnosti jako u Christeene. Jeho nejnovější performance a happeningy na veřejnosti v sobě zahrnují zranitelnost, brutalitu, technologie, meditace, módu, fetiš nebo monumentální sochy. Když jsem byl na jeho koncertě v New Yorku, všechny teorie se mi potvrdily. Práce s pathosem, queer radikalismus, zranitelnost, gender fluid móda, nová emancipace toho,

co proniká do současného umění: transmediální přístup, trochu kýč, neidentifikovatelnost, trendy. Vše se redefinuje. Vrcholem koncertu byla projekce videa od umělce **Jesse Kanda**, který je pro Arcu nejbližší přítel. Ve videu byl surově natočený fisting. Do rytmu

hlubokých basů zde obrovská ruka v pěst zajížděla a mlátila do análního otvoru. Brutalitu videa podpořil i stroboskopický střih v úplně zhasnutém sále. Lidé byli v šoku, křičeli, otáčeli se zády, většina z nich byla znechucena. V tomto momentu se poznali opravdoví fanoušci Arca, kteří s otevřenými ústy nadále pozorovali a hltali s nadšením celé video a vychutnávali si synchronicitu se zvukovými vibracemi, které proudily z přebasovaného sound systému. Byl to rituál roku 2017, rituál balancu mezi špinavou, dlouho zavrhanou, queer sexualitou a novou spirituální otevřeností generace Y. Redefinovaná magie nové doby, nové generace, nového přístupu komunikace mezi uměním, mainstreamem a širokou veřejností. Bylo to spojení transcendence, technologie, lidskosti a lásky, neboť hned po skončení projekce přiběhl Arca na pódium v obrovských železných protézách na nohou a začal svým fanouškům vykládat, aby nepanikařili, aby byli silní a ukazovali lásku mezi sebou v jakékoliv podobě celému světu. Protože jen láska prý zachrání svět. Celá performance v sobě nesla jak současné kódy popkultury, tak vizuálně i obsahově kvalitní videoarty obou autorů.

4, 5 – TAYLOR, Trey. Christeene drops new anal liberation anthem with Rick Owens. In: Dazed Digital [online]. 2017 [cit. 2018-06-12]. Dostupné z: <http://www.dazeddigital.com/music/article/34442/1/christeene-rick-owens-matt-lambert-butt-muscle-video>

CRITICISM

Diskomfortní zónu výrazně komentuje hvězda současné performance **Anne Imhof**. Opět v kombinaci aktuálních trendů z oblasti popkultury, módy, politiky i sportu. Sport výrazně vstoupil do poslední její prezentace na Benátském Biennale. Anne je fascinována wrestlingem, jeho abstraktní hranicí mezi bojem a fyzickým spojením jedinců. Skrze pohyby tanečníků kritizuje gesta a postoje vládnoucí elity, ať už to je papež, prezident nebo Pop Star. Lehkými náznaky a gesty performerů Anne vede diváky svými abstraktními obrazy a naznačuje situace, které všichni nějakým způsobem sdílíme (globální vědomí).

Fluidní hranicí mezi odloučením a spojením ráda zkoumá a staví mezi hlavní témata její práce.⁶ V Benátkách tematizuje globální vědomí a využívá trend všednosti, denní rutinu a jisté „odfláknutí“ instalovaných děl - např. soundsystému. Hudbu si Imhofová z části vytvořila sama. Z části pouštěná v bednách instalovaných v Německém pavilonu, z části pouštěnou z iphonů performerů. Důležitost sexuální emancipace a redefinice zde manifestuje na performerech, kteří pod skleněnou podlahou chatují na seznamkách nebo masturbují. Není překvapením, že její největší inspirace z uměleckého světa jsou Francis Bacon a Andy Warhol, jak sama řekla při jedné konferenci. „Z každého autora něco přejímá a redefinuje do současného jazyka“.⁷ Místo Warholových superstars v lidech podporuje jejich outsiderskou pozici, luxusní outfity nahrazuje běžným streetwear oblečením. Od Bacona přejímá jistou fascinaci abstrakcí. Jelikož nikdy neprezentuje její tvorbu jako performance, nenazývá jí tak, naopak mluví o abstraktních obrazech, o hranici mezi liniemi těl, o odloučení a spojení zároveň. Její abstraktní obrazy teprve nabily svoji formu po Benátském Biennale, kdy opravdu ovládly instagram a sociální sítě obrazy/fotky zachycené diváky při performance. Byla tu přesně ta rovina patnácti minut slávy, který si každý divák chtěl prožít tím, že bude živě přítomen v díle a může si udělat fotku na Instagram. Teprve na Instagramu, z mého osobního pohledu, se dotváří komplexní obrazy o tomto celistvém díle a je to pro mě důležitá otázka, zda-li Instagram nerozšířil pole vnímání současného umění tak, že dílo jsme schopni chápat až posléze, kdy dokončíme jeho prohlížení na Instastories.

Odstup a nadhled nad uměleckým dílem, nám pomáhá zrekapitulovat nabitě zážitky. Stejně tak, jako technologie Instastories, nám pomáhají vrátit se do místa, k uměleckému dílu, a prožít si ho znovu, avšak tentokrát v úplně jiném fyzickém stavu, vědomí i atmosféře místa, v klidu doma. Pomáhají Instastories více chápat a přemýšlet o věcech, které jsme už prožili? Je to upgrade naší vizuální paměti? Jeho základ je ve

fotografii. Fotografie jak víme není objektivní. Manipuluje s realitou, manipuluje s našim vnímáním, s našimi myšlenkami. Deformuje a rekontextualizuje zachycené věci. Tudíž je zde velice tenká hranice toho, zda-li Instagram pomáhá nebo naopak komplikuje chápání zobrazených věcí. Český umělec a teoretik fotografie Ondřej Příbyl se k problému digitální fotografie a jejího chápání staví takto: „Digitální obrazy představují hrozbu pro důvěryhodnost, jíž se fotografie tradičně těšila..(..) ..musíme být nyní na pozoru, abychom je nepřijímali nekriticky a slepě jim nevěřili.“⁸ Podle mého názoru je to minimálně nejlepší nástroj ke všeobecnému propojení a skvělý nástroj k sebereflexi, který využívá převážně generace Y a Z. V naší generaci nás už nezajímá objektivita média, toho co vidíme, jestli jsou to fake news nebo zpravodajský etablovaný kanál, nemáme dokonce ani ty televize, abychom to mohli sledovat, nečteme noviny - jsme na Instagramu, zde nehraje roli, jestli daná fotografie je pravdivá nebo fake, jestli je člověk autentický nebo má falešnou identitu. Užíváme si každý moment scrollování na displeji, posíláním srdíček vizuálně zajímavým věcem, objevování jednoduchých spirituálních mott, které naši mysl můžou během pár vteřin totálně transformovat. Je to úplně jiná rychlost uvažování, transformování a žití. Je to jako teorie o post pravdě - je tu jen abychom si uvědomili a užili moment krátkého oddychu, že už nemusíme řešit a bojovat za pravdu, protože nikdy žádná nebyla.

Kanadské duo **Matieres Fecales** je podle mého výběru nejradikálnější v oblasti módy a tématu postkapitalismu ve společnosti. Zkoumají taktéž otázku pravdy, obzvláště ve virtuálním světě. Jejich Instagram je založený na přímé konfrontaci s předchozí generací (rodina), lidmi na ulici nebo v metru a silnou kritikou společnosti. Hlavní jejich médium, ve kterém pracují, je oděv kombinovaný s fotografií, která opět v sobě kombinuje pathos, všednost a postprodukční zásahy do reality (zkroucené nohy, tvar paty podle podpatku lodiček...). Duo má obrovský hype už jen díky jejich intersecionalitě. Steve jakožto transgenderový černoš a Hannah s nemocí Alopecie. Ze všeho, co by společnost považovala za „zvláštní“, udělali jejich přednost a ideu, kterou dále rozvíjí ve svých postojích a názorech. Staví se do pozice mimozemšťanů, kteří trpí ve světě „těch jiných“ tj. normálních lidí. Jejich startovací motor bylo téma cenzury na internetu a sociálních sítích generace Y. Z tohoto bodu se postupně vyvuli až k médium fotografie, videa a hudby. Jejich rukopis je spojení low cost zobrazení s high designem. Jejich rovina zranitelnosti se projevuje v upřímných výpovědích z jejich vlastních zkušeností. Jelikož denně se setkávají na ulicích se šikanou a komentáři na jejich extrémní vzhled (který je nepochybně součástí jejich happeningů), mají spoustu negativních zážitků spojených s lidmi „tam venku“. Jejich spirituální postoje tudíž vycházejí z nepřijetých zážitků a z psychické nevyváženosti. Vybrané příspěvky:

SOMETIMES YOU NEED TO FALL TO REALLY KNOW WHERE YOU STAND

MUTATION IS EVOLUTION

GO OUTSIDE AND LIVE YOUR FULL FANTASY

BLURRED IDENTITIES

FEMINIZATION

WE HAVE BECOME ACCESSORIES TO THE HOMICIDES OF WAR BY JUST SITTING AND WATCHING IT ALL HAPPEN FOR OUR OWN ADVANCEMENT

FANTASY IS AS TORTUOUS AS REALITY

DISCOMFORT CAN HEAL THE SOUL

Dalším spojujícím prvkem mezi nimi a ostatními umělci, které jsem vybral, je spojení s komunitou lidí. Matieres Fecales jezdí po celém světě jako DJs, kteří shromažďují na parties své fanoušky, své Monsters, tak jako například Lady Gaga. Mají silnou empatii ke svým followerům na Instagramu. Odepisují osobně komukoliv na jakoukoliv zprávu. Jejich motto zní: „keep provoking the society“. Hlavní jejich sociální médium na kterém fungují je Instagram a Instastories. Denodenně manifestují svobodu slova, svobodu genderu a svobodu umění. Záměrně se konfrontují s věcmi, jako jsou rodinné oslavy, nakupování v supermarketu nebo jízda v metru, kde lze nejlépe ukázat a zkritizovat západní ekonomický systém a kapitalismus. Je však otázka, jak dlouho v tomto směru vydrží. Jak dlouho to bude bavit jejich sledující generace Y a Z, ve kterých se vše transformuje tak rychle, jako nové a nové a nové a nové a nové modely iPhone? Budou muset ještě víc přitvrdit a rozjet celosvětovou kampaň, která se objeví na billboardech, citylightech a všech digitálních technologiích? „Digitální technologie nám na jednu stranu výrazně usnadňují každodenní život a zbavují nás rutinních úkonů, na stranu druhou vyvolávají úzkost ze ztráty vazby na skutečný svět a z možností manipulace..(.)“. ⁹ Nebo budou muset naopak odstoupit z těchto digitálních sfér a připravit tedy nějakou akci nebo výstavu ve fyzickém světě, která dodá na důležitosti a důvěryhodnosti jejich postojů? Je tu určitá diskomfortní zóna, která by mohla stát mezi lidmi a digitálními technologiemi?

Je tu tedy ona rovina zosobnění, která se objevuje o většiny současných umělců. Jedná se o práci s komunitou lidí nebo fanoušky, ať už přímo nebo nepřímo. Za těch několik desítek let, kdy etablovaná a nejočekávanější norma podoby galerie je bílá prázdná kostka. Jako prázdná nádoba. Doteď se řešilo, jaký druh nádoby, jak velká, jaký materiál a co a jak v onom druhu či velikosti vypadá, působí, analyzovalo se, přemýšlelo a teď je konečně čas, aby se do nádoby nalila voda. Esence důležitá pro život.

6, 7 – IMHOF, Anne. For The Grace Of Thoughts: (Anne Imhof, artist, & Hans Ulrich Obrist, curator). YouTube [online]. DLDconference, 2018, 5.2.2018 [cit. 2018-06-12]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=mfoePaioRiw>

8 – PŘIBYL, Ondřej. Jedinečnost a reprodukce fotografického obrazu. 2014. Praha: UMPRUM, 2014. ISBN 978-80-86863-77-1.

9 – PŘIBYL, Ondřej. DVOŘÁK, Tomáš, Doslov - Index a fotografie, Jedinečnost a reprodukce fotografického obrazu. 2014. Praha: UMPRUM, 2014. ISBN 978-80-86863-77-1.

MAKE QUEERS GREAT AGAIN

Shayne Oliver, hudební producent a módní návrhář značky Hood by Air (HBA), patří mezi nejvlivnější osoby na současné New Yorkské scéně. Jeho pole kolaborací je široké. Od módních kolekcí, přes noční párty, meditativní songy až k sochařství nebo performance. V každém projektu doslova vytáhne z ulice vybraného mladého umělce, na kterém demonstruje a emancipuje zrovna takovou myšlenku, která mu přijde nejaktuálnější. Jako poslední bych mohl jmenovat kampaň pro novou kolekci značky Helmut Lang, kdy si k nafocení oficiální první kampaně pozval mladého fotografa z NYC - Ethana Jamese Greena. Má svůj specifický rukopis, avšak stále hodně podobný fotografickému přístupu z 70.let, kdy na vrcholu byla vlna kolem Andyho Warhola a Roberta Mapplethorpa. Černobílé fotografie, převážně portréty modelů - outsiderů, emancipovaná krása undergroundu, nových genderů, ženské energie a sexuální revolty LGBTQ komunit. Přesně o tom byla kolekce Helmuta Langa a přesně proto si Shayne vybral Ethana k nafocení kampaně. Na nových fotografiích jsou zachyceni současné „stars“ undergroundu, trans lidi, prostitutky, drag queens, umělci, černošská komunita a LGBTQ aktivisti. Je to nová vlna, která zároveň odkazuje na spoustu otázek, vzhledem ke zvolenému médiu, formě i tématu. Co se změnilo za těch čtyřicet let? Proč všichni stále hlásají o feminismu, ale doopravdy nic pro něj nevytváří? Mají na nás klasické formy umění a hodnoty ještě takový vliv v dnešní době? Na kolik věříme černobílé fotografii a na kolik snapchatu?

Ikdyž je Shayne považován za kontroverzního umělce, je velice opatrný a snaží se vždy poukázat na aktuální témata v poetické podobě. V hudební kolaboraci s Arcou na projektu Wench mluvil takto: *„Začalo to jako sexuálně znepokojivý hudební projekt, který má spoustu společného s napětím, sexuální identitou a tím, jak se má při sexu cítit muž, který je zároveň mužem i ženou.“*¹⁰ Téma sexuální identity nás v umění provází už několik dekad. Stejně tak, jako u ostatních radikálních umělců je u Shayneho společným jmenovatelem zranitelnost. Má to hodně společného s BDSM kulturou, která je též stále aktuální, jak v současné módě (Gareth Pugh, HBA, Luar, Raf Simons) tak ve fotografii (Orograph, Ethan Jamese Green, Kevin Warth, Ren Hang, Steven Klein, Nedda Afsari). Jistý fetiš je tedy další stále probíhající a stále stávající se inspirací. Shayne pod razidencí u Helmuta Langa, v rámci Art Series přizval ke spolupráci sochařku **Rose Salane**. Ta vytvořila sérii soch reagujících na doplňky z módní kolekce Helmut Lang s/s 18. Z materiálů jako je kůže, transparentní PVC, keramika, kov a beton vytvořila sousoší, která manifestují

gender fluiditu v současném módním světě. S pozitivním postojem ke kolaboraci, převážně mezi umělci a módními značkami, rozvíjí myšlenku času a historie. „*Diskuse o historii začíná spoluprací. Stává se to zajímavější a méně segregované, protože vše je konec konců propojené.*”¹¹ Zde se opět opakuje spirituální myšlenka propojení všeho, která je přítomná i v dílech již zmíněné Christeene, Jany Kratochvílové nebo Arcu. Právě proto, jsou tito umělci tak vyzdvižováni mladými generacemi, protože mladé generace Y a Z mají něco, co generace X úplně ztratila - spirituální citění. Speciálně u nás, po komunismu, nebyl prostor pro objevování sebe sama, svých identit, společných komunit, transcendentálních zážitků, smyslu života nebo prioritní hodnoty dělat to, co nás naplňuje.

Přesně s tímto vším teď pracují mladé generace nastupujících umělců a cítí potřebu se k tomu vyjadřovat. Cítí potřebu redefinovat pohled na krásu, která předtím neuznávala genderovou neurčitost identity nebo etnické menšiny. Cítí potřebu redefinovat módní svět, který byl předtím jen povrchní záležitostí bohatých jedinců. Cítí potřebu redefinovat strategie v umění, protože současné umění je kalný rybník, ve kterém se topí konceptuální umělci, kde se ztratil smysl pro intuici, kreativitu, emoce, pocity, empatii a lidskost.

---

10 – FRANK, Alex. Shayne Oliver + Arca: Feeling themselves. In: *Dazed Digital* [online]. [cit. 2018-06-12]. Dostupné z: <http://www.dazeddigital.com/music/article/29639/1/shayne-oliver-arca-feeling-themselves>
11 – TINDLE, Hannah. Sculptures Made from Helmut Lang's S/S18 Accessories. In: *Another* [online]. 1.5.2018: *Another*, 1.5.2018 [cit. 2018-06-12]. Dostupné z: <http://www.anothermag.com/art-photography/10475/sculptures-made-from-helmut-langs-ss18-accessories>

PEOPLE FOR PEOPLE

Anohni je anglická transgender zpěvačka, skladatelka a vizuální umělkyně. Její poslední album *Hopelessness* vydané v roce 2016 mělo obrovský úspěch a mediální hype. Je to kritické album s protestními manifesty proti odlesňování, globálnímu oteplování, používání nukleárních zbraní, dronů, NASA atd. Anohni zde dokonale balancuje síly obou stran, jak protestů, revolty a násilí, tak upřímnost, lehkost a čistou lidskost (mnoha lidmi shledanou jako absolutní kýč a pathos). V písničce *Why did you separate me from the Earth* zpívá: „*I do not want your future*“. Poeticky silný a kritický postoj vůči západnímu stylu života a postkapitalismu. Ta kontradikce mezi tématy písniček a slovy, které používá, v divákovi, i přes krásné melodie a klidné tóny, vyvolávají strach. Není to však strach z textů, ale z reality, které jako lidstvo právě čelíme. Globální realita sdílená celou planetou se všemi problémy. Anohni zde nepochybně má taktéž spirituální rovinu propojení všeho na světě. Co je na tomto albu speciální je to, že kritizuje aniž by říkalo negativní slova, aniž by bylo hlasité, provokující – dělá pravý opak, než by se čekalo, ikdyž v dnešní době je nejvíce provokující, když říkáte ty nejupřímnější slova, jako například: *I love you*. Stejně tak, jako **Kanye West**, který poslední roky velice přitahuje svoji pozornost skrze jeho projekty. Od obrovských módních přehlídek, přes hudbu, veřejné interviews až po moderní filozofii. Kanye West je největší ikona naší doby, která má největší dopad na celý svět. Kanye West stejně jako Anohni, mají společné to, že chtějí čelit realitě. Tím, že se jednak ptají co je realita, jak se k ní stavíme a jak se stavíme ke světovým problémům. Kanye West se ptá: „opravdu dosáhneme nějaké změny když nenáviděnému člověku jako je například Donald Trump budeme stále říkat: Nesnášíme tě, nesnášíme tě, jdi do prdele, táhni pryč...?“¹²

Kanye West má hodně podobných věcí jako Jana Uriel Kratochvílová! Oba mluví o realitě, jako o nějaké simulaci Matrixu, oba se snaží problémy řešit energií lásky, oba to myslí naprosto vážně, oba dělají vlastní hudbu, oba se snaží šířit svoje názory a pohledy na svět skrze média, jako jsou televizní rozhovory, textové články a hudba. Jsou si tak podobní a zároveň tak odlišní. Jsou tedy tyto média mainstreamu nejlepším prostředkem pro současné umění, aby zasáhlo největší počet lidí, aby bylo lehce vnímáno estetikou současného jazyka, nového vnímání a tempu života? Kdo má dnes doopravdy čas chodit do galerií a několik hodin zkoumat koncepce autorů a vystavovaných děl? Raději si pustíme doma dvacet minutové video nebo rozhovor, kde je jasně a upřímně řečeno od autora/člověka vše a jsme spokojeni. Proč nevyhnat umění do extrému a nezařídít mu

vlastní televizní program, který bude běžet v hlavním večerním programu sledovaném několika miliony lidmi? Proč by mělo umění zůstat zavřené ve svých bublinách pro vybranou elitu lidí? Většina mladých umělců již nesouhlasí s prezentací umění pro vybranou elitu v bílém boxu. Chtějí aby jejich umění žilo s lidmi, na ulici, doma v obýváku, v komunitním centru. Chtějí se učit, jak pěstovat rostliny, jsou fascinováni lidskými příběhy, empatií i intuicí. V jednom rozhovoru dále podotýká: „Odmítám se řídit těmito pravidly, které společnost nastavila, a způsobem, jakým řídí lidi s nízkou sebeúctou, s nesprávnými informacemi a marketingem ... je to o pravdě a o tom být vyjímečný a úžasný!!“¹³

Kanye West tu mluví o úžasnosti, jako o sebevědomí člověka, kterého společnost celý život tlačí do svých nastavených norem. Toto můžeme stáhnout i na roli současného umělce. Už to nejsou ti, co bez peněz přespávají na ulici, kde prodávají své obrazy nebo jsou podřízeni vyšším vrstvám, pro které tvoří zakázky. Umělci, pomalu ale jistě, začínají být úžasní! Začínají pronikat do systémů, měnit politickou situaci, různě spolupracovat s korporátními značkami, začínají opravdu zasahovat do životů lidí, začínají být vidět v mainstreamu, využívají ho, akcelerují, meditují, dělají charitu, dělají párty, chodí na schůzky s prezidenty. A je to absolutně v pořádku.

---

12 – WEST, Kanye. Slavery Is A Choice. YouTube [online]. TMZ Live, 2018, 1.5.2018 [cit. 2018-06-12].

Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=IWJBWU7asEg>

13 – WEST, Kanye. Inspirational Interviews. YouTube [online]. 2015, 19.4.2015 [cit. 2018-06-12]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=xdnGyfmulyM>

NEW NORMAL

„Něco, co je známo z minulosti, jemně přizpůsobené podmínkám současnosti a spekulativně otevřeno možnostem budoucnosti." ¹⁴

„Moje médium je lidské tělo a lidské tělo je docela složitý technologický komplex".¹⁵

Možná je toto právě ta odpověď na otázku z mého úvodu: Jak umělci využívají vztahy mezi trendem, technologiemi a lidským tělem? Využívají je, jako absolutně etablovanou normální věc, která je bezpodmínečně naší součástí v naší automatizované době. Každý člověk nějakým způsobem cítí potřebu vědění, co se momentálně děje ve světě. Co se děje s námi, jako společností. S tím nepochybně souvisí i trendy. V šedesátých letech to byl právě Joseph Kosuth, který prohlásil, že umělci by měli odstranit prostředníka (kurátora) mezi nimi a veřejností a převzít zodpovědnost za diskurs týkající se jejich tvorby. V té době byl velký umělecký trend pracovat v médium performance, happeningů na veřejnosti i v komunitách lidí. Trendy, jak víme, se stále vrací, opakují, transformují, mutují, stejně jako móda. Co je ale vždy jiné, je pozice, ze které trend z odstupem času vnímáme. Jak se změnilo naše prostředí, myšlení a objekty (technologie) kolem nás od doby, kdy byl tento trend aktuální? **Tino Seghal** je Německý současný umělec, který pracuje převážně s lidmi jako sochami v časové performance. Jeho dílo Kiss z roku 2003 v sobě spojuje vícero forem uměleckého díla. Jsou tu dva lidé – tanečníci, kteří kombinují jak sousoší, které tvoří svoji choreografií, tak performance, protože v určitém časovém intervalu mají pohyb a svými těly dotváří prostor, a také lidský aspekt a pathos v podobě objetí, polibku a fyzického kontaktu. Tino je dále známí svými velkými performance, například v Tate Modern, kde využívá strategii skupiny lidí, oblečenou do běžného streetwearu, k okupaci určitého prostoru a k vytvoření masové energie. Skupina je nepochybně vždy silnější než jedinec. Skupinovou sílu a psychózu si taktéž uvědomují **Young Boy Dancing Group** (YBDG). Je to multižánrová skupina umělců, jejíž silné jádro tvoří asi čtyři lidi a zbytek se vždy nabaluje po celém světě, tam, kde zrovna vystupují. Převážně se jedná o vizuální umělce, tanečníky, performery a zpěváky. Jejich hlavním médiem je performance, která v sobě zahrnuje prvky tance, improvizace, vizuálního set-designu, hudby a módy. Ve skupině se jednotlivec cítí sebejistěji, anonymněji. Otázka zranitelnosti se tu tedy ztrácí, není až tak potřeba. Jaké je tedy jejich spojení s diváky? Mají diváci prostor ke ztotožnění s jejich dílem?

ROZHOVOR S YOUNG BOY DANCING GROUP

1) **How do you perceive your work?**

„We have a unique collective energy where social norms are often critiqued. The dynamic of the group is, therefore, giving us a safe space to feel free. You can compare it with a cult where one can reach a trans state. To create an alternative temporary reality. We see ourselves as a result of institutional critique.”

2) **Do you feel radical sometimes?**

„Although in our work we deal with topics as nudity, sexuality, which might be tagged as radical, we do not perceive that way, but what is unusual for us is how we encounter that material and how we get to show our work around.”

3) **What is the best connection between artist and spectators?**

„Within our 2014 performances, we saw the reception of a performance while being actively involved in the ultimate experience of a performance. So we started workshops as performance, where the audience got invited to participate. We still see it as a highly effective point of perception and a great extension of performativity ”

4) **How do you work with fashion?**

„It started naturally with a high interest in DIY culture. The clothes are all found on the street or in the dumpster. We believe we better recycle clothes than use new ones. We save money and natural resources this way. It is also an answer to the over professionalized theatre and dance costume makers.

We advocate that artists not only put an emphasis on their actions but also the things around such as how to dress or how to create work and all of this became part of the same notion of modes of production we constantly need to address.”

5) **What about ecology layer?**

„Everything you consume has a very specific mode of production which sustain a specific system mostly based on slavery. Although our final product is a performance, the path we take to create this material is directly linked on how we produce that material and the impact this creates within the work.”

6) **Is there any spiritual layer also?**

„We do not create work necessarily from a spiritual perspective, but we do believe there is a certain spirituality that we are able to let emerge from our work.

We are aware of the symbology of certain objects but we do not make use of them to represent this symbology. We try to decontextualize and use them for other reasons that have nothing to do with the already known function of that object.

Answering to your question, yes there is a spiritual layer in our work, but what we are more concern with is to redefine its traditional notions. That what makes a work to be complex, easy to recognize but hard to trace the path of origin."

Z rozhovoru je tedy jasné, že skupina YBDG má opět hodně společných záležitostí s již zmíněnými umělci. Ať už to je aspekt spirituality, kritika systému/simulace, médium módy jako celistvý přístup k osobě i umělci, a také rovina ekologie. Jsme čím dál tím více bombardováni zprávami o globálním oteplování, o odlesňování pralesů, vymírání druhů zvířat, vymírání mořského ekosystému, spalování chemických látek, nerozložitelné plasty, obrovské ekologické stopy masového a mléčného průmyslu, nedostatek pitné vody a mnoho dalšího. Na toto snad musíme nějak reagovat. I ten největší nihilista se nad těmito fakty musel aspoň na pár minut pozastavit. Já osobně jsem si tyto všechny záležitosti začal studovat před šesti lety, kdy jsem změnil svůj životní styl, přestal jsem jíst maso a začal jsem se stravovat převážně vegansky s co nejnižší ekologickou stopou.

V odborných knížkách se dočteme o různých statistikách, výzkumech a číslech, které pomáhají dělat osvětu lidem po celém světě. Je jasné, že to, co jsme na planetě stihli udělat za posledních dvacet let, už asi nikdy nevrátíme zpět do původního stavu. Nicméně můžeme udělat první krok a začít se o to alespoň snažit a znovu nalézat vztah a propojení s přírodou. Generace Y si to vše uvědomuje a radikálně mění své stravovací návyky i konzumní strategie. Toto vše, se samozřejmě začíná víc a víc objevovat i v současném umění. Ekologické otázky, nové strategie, recyklovatelnost a objevování nového vztahu s matkou země. Není to však zcela takové objevování, řekněme lehce fanatické, jako probíhalo ve zlatých šedesátých, kdy všichni lidé – polonazí skákali venku na louce, vzájemně si dávali na jazyk LSD papírky a AIDS zároveň. Generace Y to bere za druhý konec. Je to právě strava, odmítání plastů, třídění odpadů, recyklace a podpůrné ekologické hnutí, díky kterým se snažíme nalézt nový vztah. Otázkami ekologie se zabývá i současná polská umělkyně **Justyna Gorowska**. Typické prvky v její práci jsou osvěta v ekologických záležitostech, využití módy a uplatnění transmediálního přístupu v současném umění. V roce 2017 byla na rezidenci v New Yorku, kde představila projekt Wet Me Wild. Jde vlastně o přetvořenou mytologii vodní nymfy, která chodí stanicemi New Yorkského metra, pomázává lubrikantem zábradlí, stěny a lepí samolepky s rozšířenou realitou, která

diváka, po jejím naskenování, informuje o vodních zdrojích, problematice pitné vody a zkáze životního prostředí. Justýna zde kritizuje nadvládu podnikavých systémů a jejich nepropustnost v alternativních informacích. Proto volí způsob tajné šifry (rozšířené reality), která pomáhá v šíření textových i vizuálních informací. V květnu 2018 představila projekt 69 v Karlin Studios v Praze. Výstava byla fluidní kolaborativní performance, která otevírala vernisáž a spočívala ve spojení korporátní estetiky, recyklované módy, designu, komunity lidí, DNA lidských tekutin a manifestu s nádechem xenofeminismu. Při performance se modelové zamotávali do hybridních póz a propletených poloh. Nakonec se svlékli do naha a odešli z místnosti. To vše bez explicitní sexuality. Opět tu můžeme pozorovat rovinu zranitelnosti, kterou modelové podstupují, aby se přiblížili k divákům, aby rozproudili empatii a ukotvili emoce. Když půjdeme k termínu Chaos Magic, který jsem zmínil na začátku mého textu, žijeme tedy ve světě, kde vše je možné a zároveň tak propojené, že ze svobodného rozhodnutí se může člověk dostat do vězení. Pro nás mladou generaci, která vytvořila fenomén a hnutí #freethenipple je naprosto běžné a osvobozující, když ženy nemusí nosit podprsenky a svá ňadra si schovávat. Na druhou stranu, toto kdyby udělala žena v arabských zemích, jde do vězení. Proto je spekulativní, když označíme termínem – radikální – současné umělce, kteří pracují s nahotou. Pro intelektuální skupinu lidí zbytečná otázka. Pro všeobecnou veřejnost stále dogma, které vzbuzuje zájem a přitahuje pozornost.

ROZHOVOR S JUSTÝNOU GOROWSKOU

1) **Do you feel like a radical artist?**

„Yes, In particular, at times when I go beyond the safe field of visual arts. Besides my own personal practice, I try to use my skills while working for a non-profit organization. I deal with unconventional education, creating projects on the border of art and social activity, exploring the relationship between the artist's individuality and the broad socio-political context and other areas of culture and life.“

2) **Describe your approach to your artworks please.**

„In art, I see a very important social function, it has to fulfill missions, and not only passively observe and interpret the world. Its task is to design a new organization of reality. I think that every artist should represent an avant-garde creative attitude, support his commitment to social life, faith in collective work and the need to build a better world. French Situationists have always been a great inspiration for me. An artistic group that has a significant participation in the events of May 1968 in Paris. The

artists who were part of the group assumed the revolution of collective consciousness, and art became a perfect tool for this."

3) Are you obviously working with spirituality or magic? how?

„Specializing in performance art, I am extremely close to the ephemeral techniques of artistic expression that can take the form of a rite and have magical potential. I think that art is inseparable from sacrum through its ability to act in the unconscious field. It is not by chance that the first known examples of art have a ritual dimension. If I practice magic in my art, it is white and strongly associated with healing action, dealing with the world of emerging technologies and the global ecological crisis."

4) Why is the fashion important medium for you?

„Especially when I am associated with the field of performing arts, not only the body of the performer but also clothes as never before have become an equivalent art for me. Fashion is very important to me not only because it is an element of our culture, a form of expression of our individuality but above all an indispensable element of our everyday life. And just like none of the other disciplines of art, it is a necessary form of expression of every human being, which gives it such validity."

5) Define the most important thing in art? (should be one word)

Immersion!

Je tedy jasné, jak a proč se Justýna řadí mezi avantgardní umělce současnosti, kteří pojmají celiství přístup k vytváření umění a objektů tím, že se zabývají ekologickou stopou, recyklovatelností a náznakem spirituálního propojení. Je podstatné, aby umělec do svého díla pronikl, potopil se a žil ho naplno tak, jak žije svůj život a jak ho performuje. Aby se umění a život absolutně spojili. Aby se všechny naše identity – člověka, umělce, syna nebo občana – proluly a my se tak mohli začít naplňovat euforií ze všeho, co tvoříme, co sdílíme a co nás obklopuje.

---

14 – Foreword, INGOLD, Tim. VANNINI, Phillip. Non-representational methodologies : re-envisioning research [online]. 2015. New York: Routledge, 2015 [cit. 2018-06-12]. ISBN 978-0-415-71301-6.

15 – SEHGAL, Tino. Artist Talks: Tino Sehgal - about his work "Kiss". YouTube [online]. 2017, 14.7.2017 [cit. 2018-06-12]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=ZWfM71KsPTY>

ZÁVĚR

Z mé pozice umělce, který se věnuje všem těmto tématům ve své tvorbě, mohu říct, že po kritickém uvažování a analýze v mé bakalářské práci, jsem došel k závěru, že umění, technologie, móda a lidské aspekty se stále víc a víc neurčitě propojují. Jsou a budou hlavními tématy, které hýbou diskurzem na poli umění i filozofie. Móda a radikální postoje budou v budoucnu taktéž nadále aktuální a ovládat celosvětové kampaně s širokou škálou umělců a kolaborací mezi nimi a korporátními firmami. K tomu celému se přidá již zmíněná rovina spirituality, která bude růst společně s generací Y a Z. Tyto generace se už tolik nebudou bát emocí, spirituálního myšlení a intuice. Stále však nesmíme zapomenout na přítomnost. To, co právě probíhá a co právě podléhá procesu stávání se. Mohli bychom konstatovat, že umělec se ještě v dnešní době pouští na velmi tenký led, pokud pracuje s efemérními technikami jako je rituál, emoce, intuice, podvědomí a nebo i „povrchní“ móda a lifestyle. Jsou to přitom každodenní neoddělitelné věci v našem životě. Něco, co je tak prosté a tak přirozené. Možná proto se toho ještě tak bojíme. Možná proto nám to přijde tak banální, jelikož jsme s tím spojeni každý den a je to nevyhnutelné pro další pokrok společnosti. Naše tělo je s tím spojeno každý den. Naše globální vědomí. Lidské tělo je tím, čím je, protože má nesrovnatelnou schopnost se vyvíjet společně s věcmi. ¹⁶

Radikalismus je tam, kde je krize. Umělci podstupují akt zranitelnosti, aby vytvořili lepší prostředí pro divákovou interpretaci a ztotožnění. Využívají současné kódy pop-kultury a kolaborace s módními designéry, aby si ukotvili své jméno a oslovili širší publikum. Dalším krokem po radikalismu a chaosu bude nepochybně tedy balancování se spirituálními aspekty života. Znovuobjevování a redefinování rituálů, vzájemných empatií, vztahů a léčení planety. Využívání spirituálních a magických strategií v novém umění. To vše v sobě nese nutkavost prozkoumat tyto věci hlouběji, naučit se s nimi pracovat a dobře je využít. Opustit stará paradigma, ve kterých jsme vyrůstali, která nás utlačovala a díky kterým máme třeba i akademické tituly. Technologie bude forma. Magie bude obsah. Láska bude dílo. Technologie, magie a láska budou jedno.

---

16 – Foreword, INGOLD, Tim. VANNINI, Phillip. Non-representational methodologies : re-envisioning research [online]. 2015. New York: Routledge, 2015 [cit. 2018-06-12]. ISBN 978-0-415-71301-6.

„That is the lesson for all of us:
to be attuned to life as an unfinished
process of growth and movement;
to be attuned not to where life lies
but rather to where it is going next.“

– Phillip Vannini